
Gregor Brazel

Krvava gora

Gregor Brazel

Krvava gora

Slovensko narodno gledališče Nova Gorica,
sezona 2015/2016, uprizoritev 3
Premiera 14. in 15. oktobra 2015
na malem odru SNG Nova Gorica

Zasedba	4
Ana Kržišnik Blažica in Matjaž Pograjc Portret Krvave gore in njenega režiserja	7
Gregor Brazel Bilo je nekoč pred sto leti (Razmišljanje ob pisanju teksta Krvava gora, pomlad 2015)	13
Vasja Klavora Soška fronta: 1915–1917	15
Boštjan Videmšek Vojno poročevalstvo: poklic, ki izumira	21
Nagradi Ivo Barišič	24
Medea Novak	25
Ob upokojitvi Teje Glažar	27
Pregled sezone 2014/2015 v SNG Nova Gorica	33
Kontakti	46

Gregor Brazel

Krvava gora

2014

Krstna uprizoritev

Režiser **Matjaž Pograjc**

Dramaturginja **Ana Kržišnik Blažica**

Lektor **Srečko Fišer**

Scenografi **Matjaž Pograjc, Barbara Stupica** in **Barbara Bulatović**

Kostumografinja **Mateja Benedetti**

Avtor glasbe **Marko Brdnik**

Koreograf **Branko Potočan**

Oblikovalca videa **Matjaž Pograjc** in **Stojan Nemeč**

Oblikovalec zvoka **Matej Čelik**

Oblikovalca svetlobe **Matjaž Pograjc** in **Renato Stergulc**

Svetovalec za animacijo lutk **Brane Vižintin**

Izdelava lutk in makete **Barbara Stupica** in **Barbara Bulatović**

Svetovalci za dediščino prve svetovne vojne **Afero Kobal, Bojan Kopač, Simon Kovačič** in **Boro Vujičić**

Zahvaljujemo se **Boru Vujičiću** za izposojajo vojaškega materiala; **Simonu Kovačiču** za pravico do uporabe fotografij; **Maticu Podbevšku, Levu Luki Müllerju Pograjcu** in **Lukasu Avguštinu** za podarjene figurice.

Vodja predstave **Boro Vujičić**, šepetalka **Urška Modrijan**.

Tehnični vodja **Aleksander Blažica**, tonski in video mojstri **Vladimir Hmeljak, Majin Maraž** in **Stojan Nemeč**, lučni mojstri **Samo Oblokar** (vodja), **Marko Polanc** in **Renato Stergulc**, rekviziterja **Damijan Klanjšček** in **Joško Markič**, frizerki in maskerki **Katarina Božič** in **Hermina Kokaš**, garderoberki **Jana Jakopič** in **Mojca Markarovič**, odrski mojster **Stашko Marinič**, odrski tehniki **Dean Petrovič, Bogdan Repič** in **Dominik Špacapan**, vrviščarja **Damir Ipavec** in **Ambrož Jakopič**, odrski delavec **Jurij Modic**, šivilje **Nevenka Tomašević** (vodja), **Marinka Colja** in **Tatjana Kolenc**, mizarja **Darko Fišer** (vodja) in **Marko Mladovan**.

Predstava nima odmora.

Kristijan Guček
Nejc Cijan Garlatti
Andrej Zalesjak
Žiga Udir
Helena Peršuh
Andrijana Boškoska Batič k. g.

Ana Kržišnik Blažica
in Matjaž Pograjc

Portret Krvave gore in njenega režiserja

Avtor je v integralni verziji besedila *Krvava gora* določil, da režiserja prestave že na začetku eliminirajo. Režiser *Krvave gore* je ta del besedila črtal (ne vemo, iz kakšnih razlogov: mogoče se težko sooči s takšno usodo), vendar je ostala ideja – ideja, da se liki v tej predstavi režirajo sami, da se izogone nadvladi avtoritete nad njimi, ki tako kot vsako predstavo, režira tudi vsako vojno in vsakega posameznika v njej. Vojak in igravec si v *Krvavi gori* torej utirata pot k svobodi, k svobodni izbiri lastnih dejanj sredi točno načrtane mizanscene, k svobodni izbiri giba svojega telesa, k svobodni izbiri svojega kadra (široki plan ali detajl) in k svobodni izbiri lastnega igralskega izraza, če tudi nad njima visi močan imperativ sledenja ukazom in natančne režije. Svoboda zato postane breme in odgovornost do ostalih na odru bivajočih.

Govorimo torej o vojni. O prvi svetovni vojni, o prvi svetovni vojni pri nas, o soški fronti. Zgodila se je pred sto leti, letos se spominjamo njenega začetka. Nič kaj lep spomin. Ljudje, ki živimo ob nekdanji fronti, v toku vsakdanjega življenja pozabljamo na te dogodke, režiser pa je ob povabilu k sodelovanju v novogoriškem gledališču kljub temu takoj pomislil prav na to: »*Temo uprizoritve je določila lokacija uprizoritve.*

Mesto Nova Gorica. Meja med obema Goricama in njune povezave in razhajanja. Danes je baje ta meja padla, nekoč so zanj divjale krvave bitke. Zato soška fronta. Alma mater. Počelo. Rojstvo žretja. Naslednja stvar, ki jo pomisliš, je, da ne moreš narediti soške fronte v gledališču. Nimaš na tisoče igralcev, na oder ne moreš spraviti galopirajočega konja, topa, ki ubija, strojnice, ki rešeta, razliti potokov krvi čez krnsko pogorje, zasmraditi publike z zadahom razpadajočih trupel vonjem po strahu. Super izziv. Sklep: vojne na oder ne moreš postaviti – zato se spomniš na film. Za gledališko soško fronto torej potrebuješ filmsko govorico. Za igranje s filmsko obrtjo pa odprte igralce, ki še niso počepnili pod diktatom gledališke zgodovine in njenih veličin. Ljudi, ki jih ni strah igrati se gledališče. Ga na novo izumljati, kajti predstave, ki podirajo mejnike, zahtevajo določen tip igralca. Igralca, ki misli s svojo glavo in svojim telesom, ki mu nista tuja ne sodobna tehnologija ne raziskovanje zaprašenih skrinj skrite zgodovine propadlega sveta in zaradi tega lažje pristopa k novi abecedi, ki jo moramo skupaj ustvariti za vsako novo predstavo posebej. Zato SNG Nova Gorica in njen igralski ansambel. Ker že lokacija kraja narekuje, da je drugačen in da se mora za svojo drugačnost boriti.«

Tudi avtor, ki je besedilo na željo režiserja napisal posebej za naše gledališče, je imel v mislih prav te mlade igralce, ki lahko izvedejo tovrsten projekt. »*Avtorju sem dal jasna navodila, da ima čisto proste roke. Predal sem mu samo svoje raziskave o soški fronti. Pomembno mi je bilo, da izpelje več zgodb, ki so me zanimale: zgodbo oficirja Albina Mlakarja, zgodbo novinarko Alice Schalek, zgodbo navadnih vojakov različnih narodnosti na fronti in zgodbo dveh vojaških stražarjev, ki*

Kristijan Guček, Helena Peršuh, Žiga Udir in Nejc Cijan Garlatti

izdata svoje prijateljstvo. Najino sodelovanje je nato potekalo nekako anonimno. Večina ljudi, s katerimi delam, je v mojem filmu. Nismo se iskali. Čas nas je pripeljal skupaj. Ne komuniciramo na podlagi pogovora, pisanja drug drugemu, ampak na podlagi asociacij in občutij – nekomu na primer pošlješ sliko, drugemu glasbo (ker lahko slika z začetka 20. stoletja navdahne izdelavo scene za 21. stoletje ali glasba z 21. stoletja scenografijo za gledališko predstavo, ki se dogaja leta 1915). Hočem reči, da se bolj vohamo kot ližemo. Smo kot slepi psi, ki lajajo isti hov, hov, v tej isti karavani, imenovani življenje.»

Režiserja poznamo kot ustvarjalca, ki v svojih predstavah poleg dramskih elementov uporablja gib, ples, lutke oziroma predmete, glasbo, video ... Zaposlen je v Mladinskem gledališču v Ljubljani, je tudi

ustanovitelj Betontanca, skupine fizičnega gledališča. S svojim predstavami je prepotoval petdeset držav, petsto mest in šest kontinentov. Tudi predstava, ki jo je ustvaril v SNG Nova Gorica, je mnogovrstna, v nekaterih prizorih ima celo formo kabareta. »Moje vojaške izkušnje so skromne. Petnajst mesecev JLA. Res je, da smo streljali, kopali rove, lazili po blatu, pili deževnico in s pisanjem pisem domov skušali ostati normalni. Res je, da je pred mojimi očmi nekoga razneslo in da je nekdo drugi dobil naboj v čelo, vendar to ni nič v primerjavi s stvarmi, ki se zgodijo v pravi vojni. Vojni, ki traja. V bitki, kjer rešuješ lastno rit na račun drugega. V plinskem napadu, kjer mrtvemu prijatelju ukradeš plinsko masko. To so hude stvari. Stvari, ki jih ljudje, ki živimo v coni udobja, težko razumemo, kaj šele prikažemo. Mlajši kolegi imajo še manj zgodovine za brska-

Kristijan Guček in Andrijana Boškosa Batič

nje po svoji glavi. Zato žanrska različnost v predstavi ni naključna. Mogoče preko krhkih stvari, kot so lutke, lažje razumemo človeka, preko gibljivih slik morda lažje razumemo statičnost ponavljanja usmrajene zgodovine ter preko kabaretne forme absurdno resnost morije, ki se ji reče vojna. Konflikt, kjer žanri žro drug drugega. Kot da bi se stili uprizoritve pretepali, kdo ima prav. Kot nekakšno samozretje gledališke forme.»

Navdih za svoje predstave režiser črpa tudi v ekstremnih človeških likih, ki spreminjajo zgodovino ali jo vsaj precej zaznamujejo. Tudi protagonist *Krvave gore*, Albin Mlakar, najbolj znamenit slovenski oficir avstro-ogrske armade v prvi svetovni vojni, je takšen lik. »Po začetnem raziskovanju soške fronte sem naletel na Mlakarja. Na nekem strokovnem srečanju so se pogovarjali

o njem: katere gore je razstrelil, zakaj se mu je zmešalo (kar je tudi skrit podatek) – to je bilo zame kot ustvarjalca dovolj zanimivo. Obseden sem z obsedenimi ljudmi. Z usodo nekoga, ki se zna upreti, z zgodbo o nekom, ki ima jasen cilj, vizijo, ki jo je pripravljen izpeljati tudi preko lastnega trupla. Ne preko drugih. Mlakarja niso zanimale slava in nagrade in odlikovanja, pač pa dejanja. Svojo violino (v predstavi je to klavir) je igral na gori, na fronti. Kot da bi gori pel zadnjo pesem, preden je to goro pokončal. Lepo. Kljub temu naša predstava ni dokumentarna drama, je fiction-faction tvor. Nastala je sicer na podlagi Mlakarjevega resničnega življenja, pa še kakšnega pozabljenega oficirja, in predvsem na podlagi življenj navadnih in pozabljenih vojakov soške fronte, ljudi iz naše ali vaše vasi.«

Ta domišljija poraja v predstavi različne svetove, ki se ustvarjajo na več zvrstnih ravneh. Vodilna tema predstave je kabaret, v katerem je Albin Mlakar glavni igralec in režiser. Pravzaprav bi lahko rekli, da je Mlakar glavni agens, siva eminenca celotnega dogajanja v predstavi: kot da iz ozadja usmerja ali zgolj opazuje vse dogodke ali pa da se vse skupaj celo dogaja v njegovi glavi, polni vojne domišljije in norosti. »V predstavi se igramo s tremi vrstami animacije: z gledališčem predmeta, lutkami, vodenimi od zgoraj, in minimundusom v obliki figuric za otroke, da bi s čim več domišljije prikazali krvave soške bitke na veliki maketi. Zelo pomembno je, da vse prizore zgradimo, animiramo in odigramo v živo, pred ljudmi. Večino animiranih prizorov spreminjamo v film, ki ga prav tako delamo pred ljudmi. Predhodno narejenega videa v gledališču namreč ne ma-

ram. Tja sploh ne sodi. Je packa, ker platno na odru postane močnejše kot igralčev jok. Zato se veselo borim z gibljivimi slikami na odru, da bi sam sebi dokazal, da se da podpisati premirje med resničnostjo odrske živosti in iluzijo mrtvega filma. Teater mora spet začeti živeti, mora krasti drugim bogatim medijem, da lahko začne dajati revnejšim oblikam kulture. To je tudi bistven problem v slovenskem gledališču. Premalo je novih stvari. Srečujem mlajšo generacijo, ki je ambiciozna, ki ima temelje za uspeh, je pa premalo pogumna, da bi poskusila nekaj novega. Poskusiti, spustiti se in si upati zmotiti se. Brez napak bomo še naprej sedeli na zofah in debatirali o okostnjakih iz omar. Igralci v mojih predstavah so zato igralci, a tudi režiserji, scenografi, glasbeniki in lutkarji. Zato niti dve predstavi ne bosta enaki, ker igralci na odru niso stroji. Danes jokajo, jutri se bodo smejali, danes bodo

Andrijana Boškoska Batič, Nejc Cijan Garlatti in Helena Peršuh

odigrali brez napak, jutri bo morda polomija. Ničesar ni lepšega kot iskreno pokazati publiki, da smo samo prestrašeni ljudje, ki skušajo povedati zgodbo. Gledališče, ki ga delamo, zato zahteva tovarištvo. Zahteva odprtost, odkritost, potrebuje podajo. Zahteva športni fair play, ker ne stavi na glavne vloge, ki se prerivajo na rampi za čim daljši monolog, temveč potrebuje igro na isti koš, gol ali cilj, ko igralec zmore premagati svoj ego in staviti na moštvo, kolektiv, ki z lahkoto preigrava različne žanre, vloge, karakterje in motive. Če ne živimo v svetu, ki postaja boljši, lahko vsaj v gledališču ustvarimo svet, ki bi ga radi živeli. Vsi smo ovce. Lahko vsaj blejamo ubrano?!«

Nasproti Mlakarja stoji dunajska novinarka Alice Schalek, ki predstavlja ženski pol vojne, prizadeti in nad vojno ne navdušeni pogled, pogled nekoga, ki se težko nava-

di na ubijanje in trupla. Hkrati predstavlja tudi nasprotje sodobnemu vojnemu poročevalstvu, ki hlepi za senzacionalnostjo in učinkom šoka, s katerim vse vojne tega sveta postanejo le fikcija, film, novica za kratkočasje. Oddaljene od nas se nas ne tičejo in niso resnične. Alice pa išče resnico o vojni. Da jo pove ljudem, da jih spomni, da vojna ne sme postati nekaj naravnega, normalnega. Predstavlja vez med vojno mašinerijo, med političnim strojem, ki zmelje vse, kar mu pride na pot, in med življenji ljudi, ki pač padejo v ta stroj. »Vojna je največji komercialni in medijski produkt, izdelava in prodaja orožja pa največji posel. Vojna je grozna. To vemo vsi, pa še naprej gledamo v lastni krožnik, si želimo, da bi sosedu čimprej crknila krava in da sodelavec slučajno ne bi imel boljšega avta. O vojni radi debatiramo,

Žiga Udir in Nejc Cijan Garlatti

samo če jo polnih ust gledamo iz fotelja. Zato smo na žalost prezrli, da je vojna že zdavnaj potrkala na naša vrata in da smo svojo človeškost pozabili v šoping centru.»

Čeprav torej v *Krvavi gori* govorimo o prvi svetovni vojni, govorimo hkrati o vseh vojnah, preteklih in prihodnjih, takih, ki jih za nas režirajo drugi ali pa si jih režiramo sami. *»Vedno je nekdo nad nami. In nad njim še nekdo in tako naprej, do gospodarja. Njega nikoli ne boš srečal niti on ne bo nikoli slišal zate. Zato ni pomembno, kdo si, kakšne rase si, pomembno je, kakšen človek si – karakter je bistven. Več boš prebral, več boš razmišljal – več boš vedel o svetu, boljši človek boš. Lažje boš sprejemal drugačnost in lažje boš dojemal svojo drugačnost. Zrasel boš. Pokončal boš svoje demone in morda boš nekoč celo sam postal gospodar svoje drugačnosti.»*

Drugačnost in sprejemanje drugačnosti nas vodi k možnosti izbire lastnih dejanj, k uporabi zoper nezaželeno režirajo življenj, k svobodi. K eliminaciji režiserja, režiserjev vseh vrst. To je tudi vsa lekcija vojn: zatiranje drugačnosti porodi še več drugačnosti. In glede na to, da se očitno iz preteklosti ničesar ne naučimo in da tudi sama vojna ničesar ne spremeni (vsaj ne na bolje), kaj sploh lahko storimo? Kaj lahko stori vsak od nas? *»Lepo bi bilo, če bi se ljudje že enkrat naučili, da je včasih treba znati tudi molčati.»*

Gregor Brazel

Bilo je nekoč pred sto leti

(Razmišljanje ob pisanju teksta
Krvava gora, pomlad 2015)

Ukvarjanje z zgodovinskimi temami je vedno malo problematično. Sploh v umetniške namene, ko se delajo predstave ali pišejo knjige in scenariji po resničnih osebah in dogodkih. Vojna kot tema se mi zdi sploh problematična. Veš, da obstajajo pisma, pretresljiva, ki nazorno prikažejo delček slike, ki se je odvijala v tistem času in ki dajejo slutiti grozo vojne. Toliko raznih dokumentov obstaja: pričevanja, fotografije, posnetki, predmeti. Z vsemi in z vsakim posebej se je ukvarjalo že na tisoče zgodovinarjev. Varno so shranjeni v muzejih, da ne bi potonili v pozabo in da si jih lahko kadarkoli gre pogledat, kdor pač želi. Na internetu obstaja malo morje linkov in kdor hoče kaj izvedeti o tistem času, se mu ni treba kaj dosti potruditi. En klik je dovolj. Dostopnost informacij je res neverjetna. Zdaj, ob stoti obletnici prve svetovne vojne, pa sploh. Polno je novih pričevanj, polno slavnosti, komemoracij. Na naših tleh še posebej, saj se letos spominjamo stote obletnice začetka soške fronte. In tu se mi postavlja vprašanje: kakšna je naloga umetnosti, gledališča, ob prikazovanju prve svetovne vojne in z njo soške fronte? Je naloga ta, da nas čim bolj verodostojno seznanja s tem obdobjem zgodovine, da nam postreže s čim več imeni, datumi, pričevanji, pretresljivimi anekdotami in

dejstvi? Se morajo igralci preleviti v te resnične osebe, v te junake, prevzeti njihove kostume, prevzeti njihova imena, resnična imena? Zato, da se nas bo bolj dotaknilo, da nas bo bolj pretreslo? Toda ali nas vsa ta pisma in fotografije ne pretresejo ravno zato, ker so – *resnična*? Njihova umetniška vrednost pravzaprav ni pomembna. Dotakne, pretrese nas predvsem to, *da je bilo res*. Kaj je torej vloga gledališča ob vsem tem? Zakaj bi sploh delali predstavo o prvi svetovni vojni, če pa si lahko gremo pogledat vojni muzej, lahko preberemo pričevanja, si ogledamo fotografije? Je v gledališču res pomemben »historični« prikaz? To je naloga zgodovinarjev, ne gledališča. Nas mora gledališče učiti? Nas spominjati in opominjati? Nam moralizirati in žugati: »Glejte, tako se je v resnici dogajalo!« »Da ne bi nikoli pozabili!« »Da se nikoli več ne bi ponovilo!« itn. Ponovilo se bo. Se že ponavlja. Bližnji Vzhod je danes v vojni, ki jo primerjajo s prvo svetovno vojno. Vojaki ždijo v strelskih jarkih, točno takšnih kot pred stotimi leti. Vsak dan se slišijo eksplozije in streljanje. Zato moraliziranje in žuganje nimata smisla. Komemoracije nimajo smisla. Tako kot vojna sama. Nima smisla. To je edino dejstvo, edini občutek, ki ga imam, ko pomislim na vojno. Nesmisel. In groza. To dvoje. To je vsa lekcija vojne, vsa »banalna« lekcija. Nič herojstva, nič povzdigovanja nekih ljudi, dogodkov iz tistega obdobja. Nič trkanja po prsih, češ, glejte, kakšni heroji so se bili na naših tleh. Kako lahko kdo sploh pričakuje junaška dejanja od človeka, ki je postavljen v nemogoče razmere? Resnični junaki te vojne so jeza, sovraštvo, nemoč, strah, strahopetnost. To so edine normalne reakcije na nemogoče razmere, v katere so bili postavljeni. In to so resnični junaki vojne. Vsake vojne. Tudi tiste, ki se bo odvijala na današnji dan čez sto let.

Helena Peršuh in Andrej Zalesjak

Vasja Klavora

Soška fronta: 1915–1917

24. maja letos je minilo sto let od začetka vojnega spopada med Kraljevino Italijo in habsburško monarhijo. Že od začetka prve svetovne vojne maja 1914. leta je Italija iskala najboljši način, kako uresničiti svoje apetite po novih ozemljih. Ko je končno aprila 1915. leta londonski sporazum obljubil uresničitev njenih želja, je na binokostno nedeljo, 23. maja 1915, svoji nekdanji zaveznici Avstro-Ogrski napovedala vojno. Že naslednjega dne so enote italijanske armade prekoračile tedanjo državno mejo. Najjužnejši odsek skoraj šeststo kilometrov dolgega bojišča je potekal po slovenskem narodnostnem ozemlju: od Rombona nad Bovcem po visokogorju Julijskih Alp, nato pa po levem bregu Soče čez Doberdovski in Komenski Kras do Jadranskega morja pri Štivanu. Po strateško pomembni reki je bilo bojišče poimenovano soška fronta. Več kot dve leti in pol, do oktobra 1917, so na tem območju, v zgornjem Posočju, na Goriškem in na Krasu potekali srditi boji. Nekateri vojni zgodovinarji štejejo to bojišče v primerjavi z vzhodnimi in zahodnimi evropskimi bojišči za drugotno, vendar je to oceno težko sprejeti, saj se je v omenjenem obdobju na tem prostoru zvrstilo kar dvanajst soških bitk, ki so terjale velike izgube na obeh straneh. Italijanske enote so poskušale na vsem območju bojišča prodreti v notranjost avstro-ogrške monarhije, proti Ljubljanski kotlini in še bolj trdovratno na kraškem bojišču proti Trstu, mestu,

ki jim ga je obljubljal londonski sporazum. Vrhovni poveljnik italijanske armade Luigi Cadorna ni popuščal, s številnejšo in močnejšo armado je skušal streti odpor branilcev. Avstro-ogrška vojska se je že leto dni bojevala na vzhodnem in balkanskem bojišču, zato so se v začetku spopadov na jugozahodni meji monarhije med Bovcem in morjem dvema italijanskima armadama, ki sta po prehodu meje krenili v napad, lahko zoperstavile le maloštevilne enote. Avstro-ogrsko poveljstvo je nato z vzhodnega bojišča premestilo k Soči nekaj enot; te so se pridružile branilcem, avstro-ogrski 5. armadi pod poveljstvom generalpolkovnika Svetozarja Barojevića. Ta v svoji taktiki kljub visokim izgubam ni popuščal, sklenil je, da ne dovoli italijanskim enotam prodreti čez Sočo v notranjost slovenskega ozemlja. Spopad se je spremenil v dolgotrajno pozicijsko vojno, ki so jo zaznamovali prepleteni strelski jarki, kaverne, vsakodnevni spopadi pehote, topniško obstreljevanje, uporaba bojnih strupov, napadi in zračni spopadi letal, celo minska vojna. Med branilci na soškem bojišču so bile zastopane prav vse narodnosti, ki so živele v okviru tedanje avstro-ogrške monarhije, Nemci (Avstrijci), Madžari, Čehi, Poljaki, Ukrajinci, Hrvati, Srbi, Bošnjaki, Romuni, Slovaki, Slovenci, Judje in Italijani – pripadniki mnogih so se bojevali na obeh straneh, tako so bili n. pr. Slovenci iz Benečije vpoklicani v italijansko vojsko –; zastopane so bile tudi različne kulture in veroizpovedi: rimsko-katoliška, evangeličanska in pravoslavna cerkev, katoliška cerkev vzhodnega obreda, muslimanska in judovska veroizpoved. Za vse je veljala zaobljuba in prisega, na eni strani cesarju, na drugi kralju; ob vsakodnevnem tragičnem dogajanju na bojišču pa jih je pogosto spremljala le misel,

da bi preživali. Skoraj dve leti in pol so avstro-ogrski branilci kljubovali trdovratnim italijanskim napadom. Italijani so začeli zapored enajst soških bitk, a dosegli malo; edino v šesti se je italijanskim enotam posrečilo osvojiti položaje branilcev na Doberdobskem Krasu, 9. avgusta 1916. leta prečkati Sočo in zasesti Gorico. Po tej bitki so Italijani sprožili še pet ofenziv, a pomembnejšega uspeha niso dosegli.

Po enajsti soški bitki so branilci spoznali, da se zaradi pomanjkanja človeških in materialnih virov ne bodo mogli več dolgo upirati številnejši in močnejši italijanski armadi, zato so po dogovoru z nemškimi zavezniki oboje enote 24. oktobra 1917 skupaj sprožile ofenzivo pri Tolminu in Bovcu, 12. soško bitko. Napad sta nemško in avstro-ogrsko poveljstvo skrbno pripravili, skupna 14.

nemška armada je z izbranimi enotami ob močni podpori topništva, ki je uporabljalo tudi plinske granate, označene z modrim in zelenim križem, strla odpor Italijanov v zgornjem Posočju. Zgodil se je »čudež pri Kobaridu«, nemške enote so že prvega dne popoldne zasedle Kobarid. V naslednjih dneh se je začel umik italijanskih enot na celotni soški fronti. Italijanske enote so napadalci pognali čez nekdanjo mejo na italijansko ozemlje do reke Piave, kjer se je frontna črta ustalila do konca vojne.

Na bojišču soške fronte je orožje utihnilo. Ostali so zapuščeni bojni položaji, razriti od topniških izstrelkov, številna pokopališča v neposrednem zaledju, razrušeni kraji, zapuščena, od vojne prizadeta pokrajina brez prebivalcev, ki so morali že pred začetkom spopadov zapustiti domove in oditi v

notranjost monarhije, mnogi v begunska taborišča. Konec leta 1917 in naslednje leto so se začeli vračati v svoje kraje. Prva svetovna vojna je resnično, kot pišeta slovenska zgodovinarja Dušan Nečak in Božo Repe, prizadela Slovence kot posameznike in kot narod. Množično so umirali na frontah, pa tudi v zaledju. Čez del slovenskega ozemlja je potekala fronta, ki je za sabo pustila skoraj popolno opustošenje. Največ slovenskih žrtev je bilo na soškem bojišču. Dogodki prve svetovne vojne so za desetletja zaznamovali prebivalce ob Soči. Ni jim bilo usojeno, da bi zaživel v matični domovini, sledila je italijanska zasedba in druga svetovna vojna. Šele 1947. leta je bilo primorsko ozemlje vrnjeno matični domovini.

Danes Slovenci živimo v samostojni državi in v združenji Evropi. Meje s sosednjo državo, ki

je bila pred stotimi leti sovražnik, ni več. Prebivalci obeh strani živimo v mirnem sožitju in si ne želimo vojne. Spominjamo se tragičnih dogodkov pred sto leti, ne poveličujemo in ne slavimo pa ničesar, kar se je tedaj zgodilo. Za nas je bila to vojna, ki nas je prizadela, in njene posledice so bile dolgotrajne.

—

V dramskem besedilu *Krvava gora* srečamo tri resnične zgodovinske osebe, ki so bile v času prve svetovne vojne tako ali drugače dejavne na ozemlju soške fronte. To so grofica Lucy Christalnigg, novinarka Alice Schalek in oficir Albin Mlakar.

Lucy Christalnigg

Ob cesti, ki pelje od Trnovega ob Soči proti Srpenici, na desni strani, stoji kamnit križ na podstavku z napisom v nemščini. Spomenik so postavili v spomin grofici Lucy Christalnigg, ki je tam 10. avgusta 1914. leta umrla, ko jo je smrtno zadela krogla avstrijskega orožnika. Grofica Lucy Christalnigg, rojena Belegarde, je bila znana osebnost; stanovala je v Rožni dolini v Gorici. Bila je bogata plemkinja, a tudi zvesta odbornica Rdečega križa. Prav v tej vlogi je tistega dne potovala iz Celovca čez Predel proti Gorici. Avtomobil je vozila sama, pri sebi pa je imela potno dovoljenje deželne vlade, saj so pristojne avstro-ogrske oblasti odredile, da mora-

jo orožniki nadzorovati vse ceste, tudi na Tolminskem in Bovškem. Na Dunaju so namreč prejeli zaupno poročilo, da namerava Francija čez avstrijsko ozemlje poslati veliko vsoto denarja Srbiji in Rusiji. Tako so orožniki stražili tudi omenjeno cesto pri Srpenici. Blizu Srpenice so hoteli ustaviti avtomobil, ki ga je vozila grofica, vendar se ta ni odzvala na opozorila in je peljala naprej. Eden od orožnikov je ustrelil proti avtomobilu in grofico smrtno zadel. Povsod po deželi so novico o tragični smrti sprejeli z žalostjo, toda dejstvo je bilo, da grofica ni upoštevala poziva, ali pa morda orožnikov ni videla.

Alice Schalek

Novinarka in pisateljica, potomka dunajske judovske družine. Pisala je članke in potopise. Že pred vojno je veliko potovala po svetu in slovela kot pomembno žensko pero avstrijskega novinarstva. V času prve svetovne vojne je bila kot poročevalka z bojišča večkrat odlikovana. Leta 1938 se

je po vzponu nacizma izselila v Združene države Amerike. Kot vojna poročevalka je bila od marca do julija 1916. leta tudi na soškem bojišču; kmalu zatem je izšla njena knjiga *Am Isonzo*. Posvetila jo je poveljniku soškega bojišča generalpolkovniku Borojeviću, ki jo je ob sprejemu v štabu zaprosil, naj ne piše o njem, temveč o vsem, kar vidi in doživi na bojišču, predvsem pa naj se posveti navadnemu vojaku. Schalekova je v štirih mesecih obiskala vse pomembnejše točke na soškem bojišču, od Gorice, Sabotina, Debele Griže, Martinščine na Krasu, Svete gore, Zagore, do tolminskega mostišča, Mrzlega vrha in Krnskega pogorja. Njeni zapisi, ki jih je opremila tudi z lastnimi fotografskimi posnetki, so izredno zanimivi. Lepo je opisala pokrajino, ki se je znašla v vojnem viharju, vse dogodke, ki jih prinaša vojni spopad, in strah ter željo po preživetju. Vso pozornost je posvetila branilcem soškega bojišča, predvsem navadnemu vojaku. V opisovanju vsakdanjih dogodkov in oseb ni navajala imen. Slovenski prevod tega za nas izredno zanimivega dela je z naslovom *Posočje 1916* izšel leta 2005.

Albin Mlakar

Rojen je bil v Planini pri Postojni in je bil častnik avstro-ogrške vojske. V prvi svetovni vojni je bil najprej na ruskem, od februarja 1916 do konca vojne pa na italijanskem bojišču. Kot saperski poročnik je zaslovel septembra 1916, ko je na tirolskem bojišču razstrelil italijanske položaje na gori Monte Cimone, oktobra 1917 pa na Vršiču v Krnskem pogorju. K tako imenovani minski vojni sta se obe strani zatekali tako na tirolskem kot na soškem bojišču, na Doberdobskem Krasu, Mrzlem vrhu nad Tolminom, Batognici in na Vršiču. Ob utrujajoči pozicijski vojni, ko napadi in nasprotni napa-

di niso bili uspešni, so začeli kopati rove v smeri nasprotnikovih položajev. Pogosto se je dogajalo, da so to hkrati počeli eni in drugi. V končnem delu rova pod položaji nasprotnika so namestili mino – večjo količino eksploziva. Eksplozija je uničila vse, kar je bilo nad podzemnim rovom. Prav Albin Mlakar je bil strokovnjak za tovrstno obliko bojevanja in je bil kot prvi nižji častnik v avstro-ogrski vojski odlikovan z viteškim križcem Leopoldovega reda, dobil pa je tudi zlato medaljo za hrabrost. Bil je najznamenitejši slovenski častnik avstro-ogrške vojske.

Helena Peršuh in Kristijan Guček

Boštjan Videmšek

Vojno poročevalstvo: poklic, ki izumira

Čeprav smo z vseh strani bombardirani s podobami vojne, je vojno poročevalstvo izumirajoč poklic. Vsebinsko, za katero je potrebna dolgotrajna prisotnost na »terenu«, so v zadnjih letih skoraj v celoti zamenjali tako imenovani digitalni citati, najbolj udarni in vseprisotni »jezik« našega časa.

Časa, ko se veliko več gleda, kot čuti.

Časa, ki ga vsebinsko in vizualno obvladuje družabna omrežja, prostor epidemične onanije puhlosti in nič.

Časa, ko je novinarstvo stare šole potisnjeno v kot, saj znanje, vedenje in izkušnje izgubljajo boj s cenenimi, velikokrat tudi globoko umobolnimi teorijami zarote.

Časa, ko si vsakdo domišlja, da nekaj ve – torej *razume* – in si zategadelj jemlje pravico do sodbe in celo obsodbe.

Časa, ko pospešeno trohniijo še poslednji ostanki humanizma.

Časa, ko je empatija popkulturni žanr.

Časa, ko ideologije v svojem imenu znova pristajajo na množične žrtve.

Časa, ko se v imenu krčenja stroškov krčijo ključne vsebine.

Časa, ko je oglas pomembnejši od *izdelka*.

Časa, ko se zgodovinski spomin topi tako hitro in nepovratno kot alpski ledeniki.

Časa, ko je pozornost razpršena kot govno

po najhujši driski.

Časa, ko občutek za bolečino drugega skorajda že velja za duševno motnjo.

Časa, ko se zasebni, javni in politični diskurz nevarno približujejo drug drugemu; časa, ko se ponovno in steroidno napihuje *mi* (nas) in zaničuje *oni* (njih).

Časa, ko večina medijev bolj kot javnosti služi (dobesedno) svojim lastnikom.

Časa, ko v družbi, politiki in medijih vlada koalicijska diktatura negativne selekcije in birokracije.

Časa, ko vse manj ljudi bere časopise, in časa, ko je najbolj ljubko presenečenje na ulici, v lokalu ali na mestnem avtobusu zagledati mladega človeka s knjigo v rokah.

Časa, ko je upor le digitalen.

Časa, ko je *časa* vse manj. Za vse nas.

—

Iz vojn – oziroma proti njim – poročam že šestnajst let. V tem času sem med drugim poročal iz Iraka, Afganistana, Somalije, Demokratske republike Kongo, Darfurja, Gaze, Zahodnega brega, Libanona, Sirije, Libije, Pakistana, Kosova, Kavkaza ... V teh letih sem v živo spremljal, kako se je spreminjal svet, kako so se spreminjale vojne in kako se je sprti spreminjalo vojno poročevalstvo.

Ko sem začel svojo resno novinarsko pot, sem bil, kamor koli sem prišel, daleč najmlajši. Nihče me ni jemal resno, kar je bila moja velika »primerjalna prednost«, saj mi je to omogočalo, da sem se prebil praktično kamor koli, ne da bi pri tem kogar koli *preveč* zmotil ali posegel v take ali drugačne interese. Tedaj sem bil obdan z vojnimi poročevalci stare šole, ki so na terenu ostajali več tednov in bili večinoma finančno zelo dobro preskrbljeni. Na voljo so imeli zares veliko časa. Ni

jih preganjalo medmrežje, niso bili odvisni od sindroma »stalne prisotnosti«, ki jo narekujejo današnje tehnologije. Vojno poročevalstvo iz druge polovice devetdesetih let je bilo tehnološko – in tudi v slogu – veliko bližje vojnemu poročevalstvu iz časov druge svetovne vojne, kot pa vojnemu »snapshot« poročevalstvu posebnih učinkov, ki ga poznamo danes. Gospodje in gospe so mi delovali samozadostno in precej sebično: vedeli so, da je njihovo delo odmevno in da kaj dosti »konkurence« nimajo. Prihajali so iz časov, ko je bilo vojn manj, a so jih nato iz novinarske letargičnosti udobnih osemdesetih let prejšnjega stoletja potegnile vojne v nekdanji Jugoslaviji, v katerih so se združile značilnosti vseh mogočih konfliktov.

Jugoslovanske vojne so bile – v kontekstu vojnega poročevalstva in medijske kulture – zadnje vojne »starega časa«. S širitvijo medmrežja, mobilne telefonije in malo kasneje družabnih omrežij se je vse skupaj hitro, peklensko hitro postavilo na glavo.

Po 11. septembru 2001 se je dejansko začelo novo obdobje. In na terenu se je začela pojavljati tudi nova generacija vojnih poročevalcev. Kar naenkrat nisem bil več najmlajši. Teksti so postajali vse krajši: naracije so prevzele podobe. Novice so izpodrinile zgodbe. Vsem, prav vsem, se je začelo muditi. Vojne so postajale vse bolj dostopne. Svoje je dodalo še tako imenovano *embedded* novinarstvo (novinar, ki se priključi vojaški enoti), ki je bilo še posebej vplivno med ameriško-koalicijsko okupacijo Iraka in Afganistana. Po drugi strani se je narava vojne drastično spremenila: začeli so prevladovati tako imenovani asimetrični konflikti, v katerih je včasih celo nevarneje potovati do bojišča kot biti na bojišču samem. Vojno poročevalstvo je – med drugim – tako pos-

talo tudi neke vrste ekstremni šport, saj je od novinarjev zahtevalo tudi vedno boljše, skoraj »vojaško« telesno pripravljenost in obvladanje modernih informacijskih tehnologij. Medtem je udarila tudi finančna kriza. Mediji – predvsem časopisi – so začeli serijsko odpuščati in namesto avtorskih prispevkov objavljati agencijske novice ali pa so na najbolj nevarnih terenih našega sveta – od Kabula do Mogadiša – v slogu globalizacijskih multinacionalk začeli najemati ceneno in nezavarovano delovno silo. Na ta način je v zadnjih nekaj letih tudi vojno poročevalstvo postalo »potilnica« (*sweatshop*).

Zaradi vsega tega se je povprečna starost vojnih poročevalcev močno znižala.

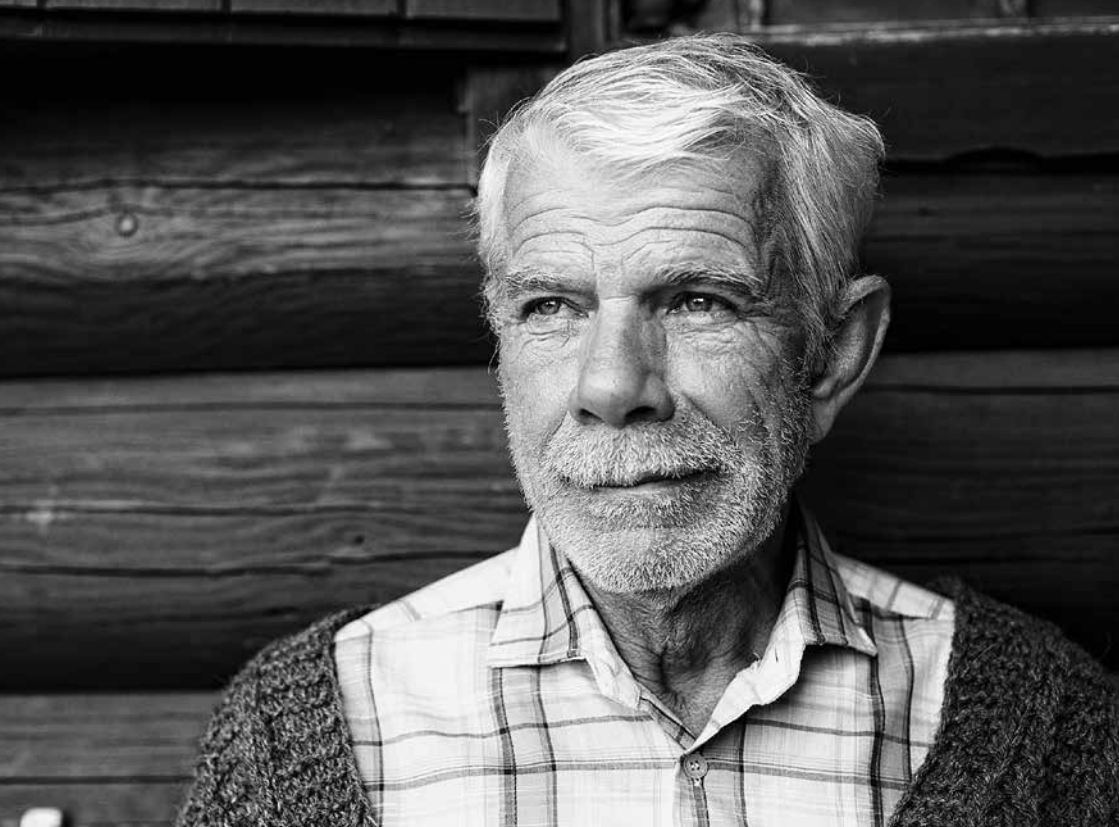
Ko sem poleti 2012 prvič poročal iz Sirije, najbolj krvave vojne našega časa, sem bil star 37 let. In prvič v življenju sem bil na nekem terenu *najstarejši*. Prvič sem tudi opazil, kako mi strah razžira kosti in kako zares si tega ne želim več početi. Še posebej v času, ko vrhunski mladi novinar, ki seveda nima nikakršnih možnosti redne zaposlitve, za izjemno vojno zgodbo in nekaj fotografij pri velikem, denimo španskem časopisu prejme 50 evrov, vse stroške pa si mora seveda pokriti sam.

Ali kot je na nekem fotografskem srečanju dejal eden od velikanov vojne fotografije Chris Morris: »Včasih smo, potem ko smo ves dan preživeli na terenu, zvečer zavili v bar, tam srečali svoje kolege in kaj skupaj popili. Ko danes ves dan preživim na terenu, zvečer zavijem v bar in tam me postreže novinar, ki sem ga dopoldan srečal na terenu.«

To je, dobesedno, smrtno nevarno.

Za naš poklic. Za naše življenje. In predvsem za interpretacijo zgodovine.

Ivo Barišič

Na 8. Festivalu slovenskega filma v Portorožu septembra letos je Ivo Barišič prejel nagrado **vesna za najboljšo glavno moško vlogo** v kratkem filmu *Ljubezen na strehi sveta* (producent Staragara, koproducent RTV Slovenija). Režiser filma Jan Cvitkovič je v pretekli sezoni v našem gledališču režiral predstavo *Otroci Adama in Eve*, v kateri je nastopil tudi tokratni nagrajenec. Film pa je sicer dobil še tri vesne: za najboljši kratki film, za režijo in za glasbo.

Našemu upokojenemu članu iskreno čestitamo!

Medea Novak

Film *Inferno* režiserja Vinka Möderndorferja je na newyorškem 18. Brooklyn Film Festivalu prejel nagrado **Spirit Award za celovečerni igrani film**, v katerem Medea Novak igra Sonjo, ob njej pa so nastopili še Marko Mandić, Jana Zupančič, Jernej Šugman in Sebastian Cavazza. Film, ki je nastal v produkciji Foruma Ljubljana, koproducenti pa so bili Kinorama (Hrvaška), Sektor film (Makedonija) in Delirium (Srbija), je sicer prejel še več drugih nagrad na festivalih doma in v tujini.

Iskrene čestitke naši igralki in celotni ekipi filma!

Ob upokojitvi Teje Glažar

Igralka Teja Glažar se je septembra letos po sedeminštiridesetih letih igralske kariere v Primorskem dramskem gledališču – Slovenskem narodnem gledališču Nova Gorica upokojila. Od septembra 1968 je kot članica novogoriškega ansambla ustvarila več kot 130 izrazitih in bogatih igralskih interpretacij, s katerimi je prispevala k profesionalizaciji tega gledališča in njegovi umetniški rasti ter uveljavitvi v širšem slovenskem prostoru. S svojo igralsko zrelostjo in obnem mladostno zagnanostjo gledalce vedno znova očara in zapelje v iskrena in prepričljiva soočenja s figurami najrazličnejših žanrov in estetik. Za svoje ustvarjanje je prejela več nagrad, tako za gledališke kot filmske vloge; med njimi leta 2003 nagrada Franceta Bevka za umetniške dosežke, ki jo podeljuje Mestna občina Nova Gorica, ter leta 2010 odličje »Marija Vera«, igralsko priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije za življenjsko delo.

VLOGE V GLEDALIŠČU

Vloge v PDG oz. v SNG Nova Gorica

Sezona 1968/1969

Costanza / Mariana, hišna pri Filibertu,

Carlo Goldoni, *Tast po sili*

Ann Deever, nevesta Chrisovega brata,

Artur Miller, *Vsi moji sinovi*

Nora Clitheroe, Sean O'Casey, *Plug in zvezde*

Sezona 1969/1970

Jerca, Anton Tomaž Linhart, *Ta veseli dan*

ali Matiček se ženi

Tanja, generalov otrok, Duško

Roksandič, *Poroka*

Pepelka, Maria Holkova, *Pepelka*

Nina, sorodnica Kantorjeva, Ivan Cankar,

Kralj na Betajnovi

Betka, Vitomil Zupan, Črvi

Sezona 1970/1971

Dekle, France Bevk, *Kajin*

Dorothy, Lyman Frank Baum, *Čarovnik iz Oza*

Julija, Peter Ustinov, *Romanov in Julija*

Julija, neumrljiva ljubimka, Igor Torkar,

Vstajenje Jožefa Švejka

Dorina, Marijanina strežnica, Jean-

Baptiste Poquelin Molière, *Tartuffe ali*

svetohlinec

Danica, hči, Anton Medved, *Rendez-vous*

Sezona 1971/1972

Urška, sestra botre Vane, Carlo Goldoni,

Primorske zdrahe

Tri črne žene, Tone Partljič, *Naj poje čuk*

Vukica, Branislav Nušič, *Pokojnik*

Mojca, Janez Žmavc, *Domača naloga na*

potepu

Pohabljeni otrok, Cene (Berači), Ivan

Pregelj, *Berači in Vest*

Lavra, Achille Saitta, *Mimo pravil*

Sezona 1972/1973

Manica, Josip Jurčič, Ivan Rob, *Deseti brat*
Gabi, Friedrich Ch. Zauner, *Strah – Črnošolki*
Pavle Lužan, *Zaščitna maska*
Adela, Federico G. Lorca, *Dom Bernarde Albe*

Sezona 1973/1974

Virginija, William Shakespeare, *Koriolan*
Rdeča kapica, Danilo Gorinšek, *Rdeča kapica*
Helena, novinarka, Tone Partljič, *Ščuke*
pa ni
Lucille, njegova rejenka, Jean Anouilh,
Skušnja ali kaznovana ljubezen

Sezona 1974/1975

Mlada mati in meščanka, Ivan Cankar,
Hlapec Jernej in njegova pravica
Ostržek, Klaus Eidam, *Ostržkove*
dogodivščine
Angelika, Jean-Baptiste Poquelin Molière,
George Dandin ali Kaznovani soprog
Veronika, Vinko Cuderman, *Igra o*
grešnem puntarju
Elaine Harper, Joseph Kesselring, *Arzenik*
in stare čipke
Jerica, Jože Javoršek, *Manevri*

Sezona 1975/1976

Ančka, služkinja pri Galetovih, Ivo
Brnčič, *Med štirimi stenami*
Helena, Nonancourtova žena, Eugène
Labiche, *Florentinski slamnik*
Vezalec, Miroslav Košuta, *Štirje fantje*
muzikantje
Gospa Margareta, Roberto Athayde,
Gospa Margareta
Marcelle, Georges Feydeau, *Hotel*
svobodne menjave

Sezona 1976/1977

Terezka, Vlado Vukmirovič, *Mreža za veter*
Lenča Lenič, Franček Rudolf, *Lenega čaka*
dolgčas

Teresa, kmečko dekle, Brendan Behan,
Talec

Sezona 1977/1978

Javorka, nemo dekle, Ciril Kosmač, Janez
Povše, *Balada o trobenti in oblaku*
Eva, Miloš Mikelin, *Mandragol*
Fernando Arrabal, *Pismo generalu Francu*
Žena Olja, Novak Novak, *Gugalnik*

Sezona 1978/1979

Imperija, tudi Nebo, Franček Rudolf,
Veronika
Gospa Ponza, Luigi Pirandello, *Kaj je*
resnica?

Sezona 1979/1980

Nora, Henrik Ibsen, *Nora ali Hiša lutk*
Novinarka, Wojciech Feliksial, Magda
Teresa Wójcik, *Najemniki*
Simona Machard, Devica Orleanska,
Bertolt Brecht, *Prividi Simone Machard*

Sezona 1980/1981

Dr. Clare Scott, Brian Clark, *Čigavo je moje*
življenje?
Elvira, Jean-Baptiste Poquelin Molière,
Don Juan ali Kamniti gost

Sezona 1981/1982

Lidija, Andrej Hieng, *Zakladi gospe Berte*

Sezona 1982/1983

Juliette, Dimitrij Rupel, *Pošljite za*
naslovnikom
Darja, Stefan Reisner, *Saj si vendar punca*
Eva, Milan Kundera, *Burka*
Kasandra, William Shakespeare, *Troilus in*
Kresida

Sezona 1983/1984

Andilene Arriere Enavant, Jordan
Plevneš, *Erigon*

Tamara Leopoldovna Lišnevskaja, Nikolaj Robertovič Erdman, *Mandat*

Angela Nightingale, lahkoživa punca, Sean O'Casey, *Pravljica za lahko noč*

Sezona 1984/1985

Emma, Franz Xaver Kroetz, *Ne krop ne voda*
Prva igralka, Luigi Pirandello, *Šest oseb išče avtorja*

Sezona 1985/1986

Polly Peachum, Bertolt Brecht & Kurt Weill, *Opera za tri groše*

Sezona 1986/1987

Rozeta, Georg Büchner, *Leonce in Lena*
Elizaveta, Lev G. Birinski, *Vrtoglavci*

Sezona 1987/1988

Kraljica, Albert Wendt, *Tičev Jaka*
Vesela Majdalenka, Gregor Strniša, *Ljudožerci*

Cariola, spletična, John Webster, *Vojvodinja Malfijska*

Doktorica Martha Livingstone, John Pielmeier, *Agnes Dei*

Sezona 1988/1989

Nada, jasnovidka, Dušan Jovanović, *Jasnovidka ali Dan mrtvih*

Sezona 1989/1990

Blagorodna dama, Hep Van Delft, *Hura soncu in dežju* (1989)

Marija Lukjanovna Podsekálnikova, Nikolaj Robertovič Erdman, *Samomorilec*
Fay Hubbard, Alan Ayckbourn, *Razglašeni zbor*

Sezona 1990/1991

Čaravnica Minka, Feri Lainšček, *Čiren čaj in juha kokos pokos kvak kvak*

Korina, pod imenom Hermidas, Pierre de Marivaux, *Zmagoslavje ljubezni*

Sezona 1991/1992

Ivona, Gismonda, Georges Feydeau, *Poskrbi za Amelijo*

Marja Konstantinovna Bitjugova, Drago Jančar, Anton P. Čehov, *Dvoboj*

Sezona 1992/1993

Mati, Ranko Marinković, *Glorija*
Ga. Anunciado de la Huerta, Roger Vitrac, *Volkodlak*

Markiza Matilda Spina, Luigi Pirandello, *Henrik IV.*

Lisaura, plesalka, Carlo Goldoni, Rainer Werner Fassbinder, *Tico-Tico bar*

Sezona 1993/1994

Laura, Avgust Strindberg, *Oče Guvernerjeva ljubica*, Miguel de Cervantes, *Čudežno gledališče*

Sezona 1994/1995

Prva zvezda, Človek iz gumija, **Pepe Lučka**, Frane Milčinski, *Zvezdica Zaspanka*
Mirina, Tit Macij Plavt, *Kazina*

Sezona 1995/1996

Veta Louise Simmons, Mary Chase, *Harvey*
Anyula, Roberto M. Cossa, *Nona*

Sezona 1996/1997

Helena, Hildebranova žena, Mirko Zupančič, *Čarobnice*

Vojvodinja Yorška, William Shakespeare, *Kralj Richard Tretji*

Carise, Pierre de Marivaux, *Disput*

Sezona 1997/1998

Gospa Hudetz, Ödön von Horváth, *Sodni dan*
Hotnička, Milan Jesih, *Kobila*

Sezona 1998/1999

Muskátova, Ferenc Molnár, *Liliom*
Tihotapska Ema, Bertolt Brecht, *Gospod Puntila in njegov hlapec Matti*

Sezona 1999/2000

Esme Allen, David Hare, *Vprašajte Amy*
Elegantna dama, Bernard-Marie Koltès, Roberto Zucco

Sezona 2000/2001

Jera, Ciril Kosmač, Srečko Fišer, *Tistega lepega dne*
Blagorodna dama, Hep Van Delft, *Hura soncu in dežju* (2000)
Kraljica Margareta, Eugène Ionesco, *Kralj umira*

Sezona 2001/2002

Tarbula, Slavko Grum, *Dogodek v mestu Gogi* (2001)
Olga, Anton Pavlovič Čehov, *Tri sestre*

Sezona 2002/2003

Babica, Sue Townsend, *Skrivni dnevnik Jadrana Krta*
Emmy Houswill, grofica, Grigorij Gorin, *Kean IV.*
Justa, Juan Radrigán, *Hribovke*

Sezona 2003/2004

Diana, Nikolaj Koljada, *Kokoš*
Županja, Ivan Cankar, *Pohujšanje v dolini Šentflorjanski*

Sezona 2005/2006

Katica, Radoslav Zlatan Dorič, *Kako smo ljubili tovariša Tita*
Ga. Petrović, Biljana Srbljanović, *Kobilice ali Moj oče igra loto*
Angel, Christopher Marlowe, *Doktor Faust*

Sezona 2006/2007

Zbor azijskih Bakhantk, Evripid, *Bakhantke*
Faničina mama, Srečko Fišer, *Prihodnje, odhodnje*
Mama, Nina Mitrovič, *Ta postelja je prekratka ali Samo fragmenti*
Angelina, Iztok Mlakar, *Duohtar pod mus!*

Sezona 2007/2008

Turandot, Raymond Queneau, *Cica v metroju*

Sezona 2008/2009

Gospa Natalija Štefančič, Branislav Nušič, *Gospa ministrica*
Ikonija, Ljubomir Simovič, *Čudež v Šarganu*

Sezona 2009/2010

Gospa Cinijeva, Luigi Pirandello, *Kaj je resnica?*
Vojnicka, Marija Vasiljevna, Anton Pavlovič Čehov, *Striček Vanja* (2010)

Sezona 2010/2011

Njegova žena, Friedrich Dürrenmatt, *Obisk stare gospe*

Sezona 2011/2012

Minka, Ivan Cankar, *Hlapci*
Mati, Iztok Mlakar, *Sljehrnik*
Alice, Tamsin Oglesby, *Stari ko zemlja, kakšnih petinštirideset*

Sezona 2012/2013

Rosalia Solimene, Filumenina zaupnica, Eduardo De Filippo, *Filumena Marturano*
Milonova, Aleksander Nikolajevič Ostrovski, *Gozd*

Sezona 2013/2014

Mati, Matjaž Briški, *Križ*

Sezona 2014/2015

Gospa Pernelle, Orgonova mati, Jean Baptiste Poquelin Molière, *Tartuffe*

MGL

Rdečelaska, Janez Vrhunc, *Vrtiljak igrač*, 1962/1963

Mojca, Marjan Tršar, *Zgodba o Dedku Mrazu*, 1965/1966

Jane Crawford, John Osborne, *V svoji pravdi sodnik*, 1965/1966

VLOGE V RADIJSKIH IGRAH

Radio Slovenija

1994 Pavel Lužan, *Novakovi*, 36. del nadaljevanke: Meteor

2009 Peter Semolič, *Tretji dan*

AGRFT

1963 **Rusalčica**, Aleksander Sergejevič Puškin, *Rusalka*

1963 **Roksana**, Edmond Rostand, *Cyrano de Bergerac*

1963 **Sofija**, Aleksander Sergejevič Gribojedov, *Gorje pametnemu*

1964 **Mamilij**, William Shakespeare, *Zimska pravljica*

1964 **Nežika**, David Garrick, *Varh*

1964 **Veleja I.**, Anton Novačan, *Veleja*

1964 **Julija**, William Shakespeare, *Prizori iz Shakespeara*

1965 **Peronella**, Adam de la Halle, *Igra o Robinu in Marioni*

1965 **Stara mama**, Edward Albee, *Peskovnik*

1965 **Estelle**, Jean Paul Sartre, *Zaprta vrata*

1966 **Gwendolen**, Oscar Wilde, *Kako važno je biti resen*

1966 **Gospa Ponza**, Luigi Pirandello, *Kaj je resnica*

VLOGE NA FILMU IN TELEVIZIJI

1967 *Zgodba, ki je ni*, Viba film Ljubljana

1971 **Mirjam**, *Poslednja postaja*, Avtorski studio Ekran Ljubljana in FRZ – Centar filmskih radnih zajednica Srbije Beograd

1977 *Reportaža o primeru tehnika Alojza Matka*, RTV Ljubljana

1979 **Tanja**, *Krč*, Viba film Ljubljana

1982 *Razseljena oseba*, Viba film Ljubljana in Vesna film Ljubljana

1983 **Branka**, *Dih*, Viba film Ljubljana

1985 **Ana Kalan**, *Doktor*, Viba film Ljubljana

1986 *Od zlata jabuka*, RO Forum OOUR Sarajevo in Centar film Beograd

1987 **Cita**, *Ljubezni Blanke Kolak*, Viba film Ljubljana

1988 **Liza Repar**, *Odpadnik*, Viba film Ljubljana

1990 **Doris**, *Decembrski dež*, Viba film in RTV Ljubljana

1995 **Vesnina mama**, *radio. doc*, TV Slovenija

2002 *Kajmak in marmelada*, TV Slovenija, ATA produkcija d. o. o. Ljubljana

2005 *Bolečina*

2009 *Andreja Vode: Skriti spomin*, TV Slovenija

2010 **Majda**, *Moški*, AGRFT in TV Slovenija

NAGRADE

- 1980 **Nagrada Sklada Staneta Severja**
za vlogo Nore v uprizoritvi *Nora ali*
Hiša lutk
- 1985 **Bronasta vrtnica** za ansambelsko
igro v uprizoritvi *Ne krop ne voda*, 1.
Srečanje gledališč Alpe Jadran, Nova
Gorica
- 2003 **Nagrada Franceta Bevka** za
umetniške dosežke v PDG, MO Nova
Gorica
- 2010 **Odličje »Marija Vera«**, igralsko
priznanje Združenja dramskih ume-
tnikov Slovenije za življenjsko delo
- 2015 **Nagrada tantadruj** za življenjsko
delo

Pregled sezone 2014/2015 v SNG Nova Gorica

PREDSTAVE SNG NOVA GORICA

Premierne uprizoritve

Lyman Frank Baum

Čarovnik iz Oza

Režiser Miha Golob

Premiera 12. septembra 2014

na malem odru SNG Nova Gorica

Neda R. Bric

Nora Gregor – skriti kontinent spomina

Koprodukcija s Slovenskim mladinskim

gledališčem Ljubljana,

Schauspielhaus Graz (Avstrija), Il Rossetti,

Teatro stabile del Friuli Venezia Giulia

(Italija)

Režiserka Neda R. Bric

Premiera 25. septembra 2014

na velikem odru SNG Nova Gorica;

2. oktobra 2014 v SMG Ljubljana

Jevgenij Švarc

Zmaj

Režiser Dino Mustafić

Premiera 13. novembra 2014

na velikem odru SNG Nova Gorica

Matej Višnec

Zgodba o pandah, ki jo pove saksofonist z ljubico v Frankfurtu

Režiser Marko Sosič

Premiera 17. in 18. decembra 2014

na malem odru SNG Nova Gorica

Jan Cvitkovič

Otroci Adama in Eve

Režiser Jan Cvitkovič

Premiera 18. in 19. februarja 2015

na malem odru SNG Nova Gorica

Jean Baptiste Poquelin Molière

Tartuffe

Režiser Vito Taufer

Premiera 12. marca 2015

na velikem odru SNG Nova Gorica

Nebojša Pop Tasić

Gospa Bovary

Režiserka Yulia Roschina

Premiera 15. in 16. aprila 2015

na malem odru SNG Nova Gorica

Rafael Spregelburd

Neumnost

Režiserka Ivana Djilas

Premiera 21. maja 2015

na velikem odru SNG Nova Gorica

M&N Dance Company

Urbane zgodbe – Soba z razgledom, Kravata

Koncept in koreografija Nastja Bremec,

Michal Rynia

Premiera 3. decembra 2014

na velikem odru SNG Nova Gorica

Ponovitve iz prejšnjih sezon

Lope de Vega

Norci iz Valencije

Režiserka Nenni Delmestre

Premiera 22. maja 2014

na velikem odru SNG Nova Gorica

Postani obcestna svetilka

(Srečko Kosovel)

Režiser Andrej Jus

Premiera 8. in 9. januarja 2014

na malem odru SNG Nova Gorica

Eric Chappell

Kraja

Režiser Jaša Jamnik

Premiera 12. decembra 2013

na velikem odru SNG Nova Gorica

Nina Mitrović

Srečanje

Režiser Primož Bebler

Premiera 20. in 21. novembra 2013

na malem odru SNG Nova Gorica

Tom Stoppard

Po Magrittu

Režiserka Ajda Valcl

Premiera 2. aprila 2014

na malem odru SNG Nova Gorica

William Shakespeare, Thomas Middleton

Timon Atenski

Režiser Janez Pipan

Premiera 26. septembra 2013

na velikem odru SNG Nova Gorica

Eduardo De Filippo

Filumena Marturano

Koprodukcija z Gledališčem Koper

Režiserka Katja Pegan

Premiera 20. septembra 2012

na velikem odru SNG Nova Gorica;

20. aprila 2012 v Gledališču Koper

Iztok Mlakar

Sljehrnik

Koprodukcija z Gledališčem Koper

Režiser Vito Taufer

Premiera 24. novembra 2011

na velikem odru SNG Nova Gorica;

25. novembra 2011 v Gledališču Koper

Miha Nemec, Nejc Valenti

Life®anti

Koprodukcija z gledališčem Glej

Režiser Miha Nemec

Premiera 6. marca 2011 v Gledališču Glej;

17. aprila 2011 na malem odru

SNG Nova Gorica

Maja Nemec, Miha Nemec

Roka

Režiser Miha Nemec

Premiera 28. januarja 2014

na malem odru SNG Nova Gorica

Grigor Vitez

Antonton

Režiserka Tijana Zinajić

Premiera 24. oktobra 2011

na malem odru SNG Nova Gorica

Tamara Matevc

Grozni Gašper

Po motivih Francesce Simon

Koprodukcija z Gledališčem Koper

Režiser Jaša Jamnik

Premiera 13. novembra

v Gledališču Koper;

16. novembra 2010

na velikem odru SNG Nova Gorica

NA FESTIVALIH

Otroci Adama in Eve

Drama festival, Ljubljana, 2015

Tartuffe

Festival Dnevi satire, Zagreb, Hrvaška, 2015 (tekmovalni program)

Nora Gregor – skriti kontinent spomina

9. gledališki festival Prelet, Ljubljana, 2015
Pozorišni maraton, Sombor, Srbija, 2015
Festival Invisiblecities, Nova Gorica, 2015

Postani obcestna svetilka

(Srečko Kosovel)

49. Borštnikovo srečanje Maribor, 2014
(spremljevalni program)
45. Teden slovenske drame, Kranj, 2015
(tekmovalni program)
Zlati lev, Umag, Hrvaška, 2015
(tekmovalni program)

NAGRADE

Teja Glažar nagrada tantadurj za življenjsko delo

Arna Hadžialjević nagrada tantadurj za igralsko stvaritev 2015 za vlogo Emme v uprizoritvi Gospa Bovary

Neda R. Bric bršljanov venec, priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije za idejno zasnovo, besedilo, režijo in celostno realizacijo predstave Nora Gregor – skriti kontinent spomina, 2014

Kristijan Guček nagrada Staneta Severja 2014 za igralske stvaritve v slovenskih poklicnih gledališčih

GOSTOVANJA PREDSTAV

Nora Gregor – skriti kontinent spomina

14: 9 x Ljubljana, Gorica (Italija), Trst (Italija), Gradec (Avstrija), Beograd (Srbija), Sombor (Srbija)

Otroci Adama in Eve

1: Ljubljana

Urbane zgodbe – Soba z razgledom, Kravata

2: Ljubljana

Tartuffe

2: Ljubljana, Zagreb (Hrvaška)

Norci iz Valencije

12: Trbovlje, Postojna, 2 x Murska Sobota, Šmarje pri Jelšah, Brežice, 5 x Ljubljana, Trst

Postani obcestna svetilka (Srečko Kosovel)

5: 2 x Novo mesto, Maribor, Kranj, Umag (Hrvaška)

Kraja

12: 2 x Ljubljana, Idrija, Sežana, Ljutomer, Vrhnika, Postojna, Velenje, Velike Lašče, Šentjernej, Rogaška Slatina, Škofja Loka, Portorož

Srečanje

11: Kragujevac (Srbija), Koper, 2 x Žalec, Deskle, 2 x Škofja Loka, 4 x Domžale

Po Magrittu

2: Črnomelj, Tolmin

Timon Atenski

2: Ljubljana, Trst

Filumena Marturano

5: Vrhnika, 2 x Trst, Koper, Split

Sljehrnik

7: Šentjernej, Koper, Slovenske Konjice, 2 x Ljubljana, Mežica, Izola

Life[®]anti

2: Ljubljana, Podgorica (Črna Gora)

Roka

6: Deskle, Ljubljana, 2 x Gorica (Italija), 2 x Šempeter pri Gorici

Antonton

9: 2 x Ljubljana, Bovec, Idrija, Sežana, 4 x Ankara (Turčija)

Grozni Gašper

2: Postojna, Koper

AMATERSKI MLADINSKI ODER SNG NOVA GORICA

Facebook ljubezen

16. oktobra 2014 na malem odru SNG Nova Gorica

Anton Pavlovič Čehov **Ljubezen ali pač ...**

Premiera 19. marca 2015

na malem odru SNG Nova Gorica

Manca Uršič **Poulična akcija**

Premiera 4. julija na mednarodnem

festivalu uličnega gledališča Ana

Desetnica

GOSTUJOČE PREDSTAVE

Predstave za odrasle

Mestno gledališče ljubljansko

William Shakespeare **Othello**

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Neil Simon **Govorice**

Prešernovo gledališče Kranj in Mestno

gledališče Ptuj

Svetlana Makarovič **Mrtvec pride po ljubico**

Prešernovo gledališče Kranj

John Patrick Shanley **Dvom**

Slovensko stalno gledališče Trst in

Il Rossetti, Teatro Stabile del FVG v

sodelovanju s Casa del lavoratore teatrale

Marko Sosič, Carlo Tolazzi **Trst, mesto v**

vojni

Hartefakt, Bitef teater, Kamerni teater

55, Gledališče Ulysses, Testament films in

Festival MESS

Biljana Srbljanović **Mali mi je ovaj grob**

SiTi Teater

Boris Kobal, Branko Završan (po motivih

Giorgia Gabra) **Po mojem Slovenci**

Slovensko stalno gledališče Trst

Yukio Mishima **Moderne no drame**

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Thornton Wilder **Naše mesto**

Muzeum Ljubljana, Prešernovo gledališče

Kranj, Cankarjev dom Ljubljana in Opera &

Theatre Madlenianum, Zemun

Ivo Svetina **ABC oder Krieg (Quasi una**

fantasia)

Mestno gledališče Ptuj
Paula Vogel **Najstarejša** obrt

SNG Drama Maribor
Nikolaj Vasiljevič Gogolj **Revizor**

Slovensko komorno glasbeno gledališče
v koprodukciji s Festivalom Velenje,
Cankarjevim domom in SNG Opera in
balet Ljubljana
Gian Carlo Menotti **Zmikavt in stara devica**

Narodno gledališče Sombor
Milutin Bojić **Gospa Olga**

SNG Drama Ljubljana
Vladimir Vladimirovič Majakovski **Misterij
buffo**

Hrvaško narodno gledališče Split
Franz Kafka **Preobrazba**

Mednarodni festival uličnega gledališča Ana Desetnica

KDPM Street Theatre, Slovenija **Sodrga**
Šugla gledališče, Slovenija **Kdaj je zadosti**
Šugla gledališče, Slovenija **Ozemljitev**
Šugla gledališče, Slovenija **Črno-belo
pisano deblo**
AllaTea Slovenija/Ukrajina **Spomini**
Gledališče Ane Monro, **Sam med vsemi**
Lonely circus, Francija **Teža kože**

Predstave za otroke in mladino

KŠD Štumf
Begy Gentil **Gledališče iz kovčka**

Gledališče Koper
Po motivih Munra Leafa **Bikec Ferdinand**

Lutkovno gledališče Ljubljana
Hans Christian Andersen – Andrej Rozman
Roza **Vžigalnik**

Plesni Teater Ljubljana
Po zgodbi Toneta Pavčka **Jurij Muri v
Afriki pleše**

Lutkovno gledališče Ljubljana
Simona Semenič **Pepelka**

Zavod Bufeto
Ravil Sultanov, Nataša Sultanova
Takšnega cirkusa pa še ne

Gledališče iz desnega žepka
Brata Grimm **Gospa Pehtra**

Slovensko mladinsko gledališče Ljubljana
Svetlana Makarovič **Škrat Kuzma**

Mini teater Ljubljana
Marek Bečka **Pogumna Molly**

Slovensko stalno gledališče Trst
Niko Grafenauer **Pedenjped**

Gledališče Unikat
Tomaž Lapajne **Od kod si, kruhek**

Slovensko stalno gledališče Trst
Milan Jesih **Deseti raček**

Lutkovno gledališče Maribor
Pavel Polák po motivih bratov Grimm **Volk
in kozlička**

Gledališče Toneta Čufarja Jesenice
Jasmina Šogolj in Matjaž Koman **Deklica v
vlogi detektiva**

Kulturni dom Gorica
Sergej Prokofjev **Peter in volk**

Zavod Komikus
Miha Brajnik, Gorazd Žilavec **Rdeča kapica za znoret**

Gledališče Koper
Po Franu Milčinskem **Butalci**

SNG Drama Maribor
Andrej Rozman Roza **Janko In Metka**

Zavod Margareta Schwarzwald in
Cankarjev dom Ljubljana
Maruša Kink, Simona Hamer, Mija Špiler
Prosto po Prešernu

Slovensko ljudsko gledališče Celje
Jacob in Wilhelm Grimm **Sneguljčica**

Gledališče Koper
Maja Aduša Vidmar **Modro pišče**

Čarobna dežela
Sergej Prokofjev **Pepelka**

Amaterske predstave

Dramska skupina Štandrež
Niccolò Manzari **Mrtvi ne plačujejo davkov**

Gledališke skupina »Brce«, Gabrovica pri
Komnu
Marjan Tomšič Češpe **na figi (Južič in Juča)**

Beneško gledališče Špeter, Italija
Robert Thomas **Osem žensk**

DRUGO

Gledališke igralnice z Medeo Novak

Ostale prireditve v organizaciji SNG Nova Gorica

Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!

(Kinoatelje, Visoka šola za umetnost
Univerze v Novi Gorici, v SNG Nova Gorica)

Goli otok: Kako sem preživel goli otok

(Sergej Ferrari in Miha Zrimšek)

Koncert Laibach, napravimo to deželo spet sproščeno! (Laibach)

Filmski večer: Kratki filmi režiserja Jana Cvitkoviča

Veliki briljantni valček

(Umetniška gimnazija dramsko-gledališke
smeri Nova Gorica)

Mlinček melje zlato zelje

(avtorski projekt igralka Nevenke Vrančič)

Središče kulture že 35 let (Osrednja

občinska slovesnost ob slovenskem

kulturnem prazniku in 35. obletnici

Kulturnega doma Nova Gorica)

Valentinov koncert: En lep dan na tvojo

dlan (Jurki & Basisti in Gojmir Lešnjak Gojc)

Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!

(Kinoatelje, Visoka šola za umetnost

Univerze v Novi Gorici, v Trgovskem domu
v Gorici)

Filmski večer: Karpopotnik

Marjanu v slovo – Recital, posvečen spomenu na režiserja in profesorja

Marjana Bevka

Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!

(Kinoatelje, Visoka šola za umetnost

Univerze v Novi Gorici, v Il Rossetti –

Teatro Stabile del Friuli Venezia Giulia)

Nora v mestu: Simpozij Srečanje z Noro (Kinoatelj, Zavod Kinoatelj, Palazzo del Cinema – Hiša filma, v Hiši filma – Palazzo del Cinema v Gorici)

Nora v mestu: Predavanje Nora Gregor in slovenski izseljenci v Hollywoodu (Zavod Kinoatelj in Gimnazija Nova Gorica, v Gimnaziji Nova Gorica)

Nora v mestu: Srečanje Nemško govoreča kultura med Gorico in Dunajem v času Nore Gregor in dokumentarni film Nora Gregor – Pravilo igre (Občina Gorica/Comune di Gorizia, Kulturhaus Görz, Kinoatelj, v Teatru Verdi v Gorici)

Koncert Bossa de Novo

Nora v mestu: Srečanje z Noro (Kinoatelj, Zavod Kinoatelj, Il Rossetti – Teatro stabile del FVG, SSG Trst, Slovenski klub, S/ paesati, v Kavarni/Caffe Rossetti v Trstu)

Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel! (Kinoatelj, Visoka šola za umetnost Univerze v Novi Gorici, v Schauspiel Graz v Gradcu)

KvantAVTORSKA SABOTAŽA v Novi GoVoric (Drago Mislej MEF & NOB, Tadej Vesenjaj, Matej Tratnik)

Britev: duet za perforerja in njegov karakter (Gledališče Glej)

Plesna generacija (M&N Dance Studio)
Proslava ob dnevu državnosti

Ostale prireditve zunanjih organizatorjev

Srečanje krvodajalcev (Rdeči križ Nova Gorica)

Osrednja slovesnost ob občinskem prazniku MONG Moje mesto (MONG)

Osrednja prireditev ob dnevu reformacije (Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar)

Nova filharmonija (snemanje videospota)
Lov-e, kariera akademskega slikarja S.

Furlana iz Šompetra (projekcija filma)

Skica na koncertu: Poklon Srečku

Kosovelu (JSKD Nova Gorica)

Prednovoletna produkcija plesne šole V.I.P. Dance Company

15. festival folklornih skupin ZSDS

(Srbsko kulturno društvo Sloga Nova Gorica in Zveza srbskih kulturnih društev Slovenije)

Festival Vizije (JSKD Nova Gorica)

Odprtje razstave o Tolminskem gledališču (1945-1964) (Društvo za ohranjanje in razvoj Tolmina)

Dobrodelni koncert za invalidno mladino iz Stare Gore (Rotarijski klub Solkan – Siliganum)

Čarli **in tovarna čokolade** (ŠK Pro dance)

Podelitev diplom (EPF Nova Gorica)

Vseslovensko podjetniško tekmovanje za mlade POPRI (Podjetje za prihodnost) 2015 (Primorski tehnološki park)

Zaključna prireditev ob koncu šolskega leta (Srednja šola SETŠ)

Srečanje starejših občanov MONG (Rdeči križ Nova Gorica)

Zaključna prireditev akcije Čisti zobje ob zdravi prehrani na Goriškem (ZD Nova Gorica)

Razstave različnih ustvarjalcev v rotundi gledališča

STATISTIČNI PREGLED

	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	gostovanja	skupaj	doma	gostovanja	skupaj
PREDSTAVE SNG NOVA GORICA						
Premierne uprizoritve						
Čarovnik iz Oza	14		14	2011		2011
Nora Gregor – skriti kontinent spomina	10	14	24	1739	2375	4114
Zmaj	12		12	2234		2234
Zgodba o pandah, ki jo pove saksofonist z ljubico v Frankfurtu	10		10	921		921
Otroci Adama in Eve	8	1	9	598	30	628
Tartuffe	13	2	15	3138	556	3694
Gospa Bovary	12		12	1194		1194
Neumnost	6		6	1032		1032
Urbane zgodbe – Soba z razgledom, Kravata	10	2	12	930	262	1192
SKUPAJ	95	19	114	13797	3223	17020
Ponovitve iz prejšnjih sezon						
Norci iz Valencije	7	12	19	1555	3676	5231
Postani občestna svetilka (Srečko Kosovel)	7	5	12	743	776	1519
Kraja	1	12	13	213	2801	3014
Srečanje	3	11	14	210	2098	2308
Po Magrittu	1	2	3	107	290	397
Timon Atenski	1	2	3	149	394	543
Filumena Marturano	1	5	6	182	1114	1296
Sljehrnik	5	7	12	1404	1995	3399
Life®anti		2	2		155	155
Roka	2	6	8	135	1736	1871
Antonton	6	9	15	695	1732	2427
Grozni Gašper	1	2	3	261	446	707
SKUPAJ	35	75	110	5654	17213	22867
Amaterski mladinski oder SNG Nova Gorica						
Facebook ljubezen	1		1	87		87
Ljubezen ali pač ...	4		4	374		374
Poulična akcija	1	1	2	100	100	200
SKUPAJ	6	1	7	561	100	661

	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	gostovanja	skupaj	doma	gostovanja	skupaj
GOSTUJOČE PREDSTAVE						
Predstave za odrasle						
Othello	1		1	191		191
Govorice	1		1	77		77
Mrtvec pride po ljubico	1		1	90		90
Dvom	7		7	593		593
Trst, mesto v vojni	1		1	365		365
Mali mi je ovaj grob	1		1	220		220
Po mojem Slovenci	1		1	367		367
Moderne no drame	1		1	86		86
Naše mesto	1		1	137		137
ABC oder Krieg (Quasi una fantasia)	1		1	148		148
Najstarejša obrt	1		1	366		366
Revizor	1		1	279		279
Zmikavt in stara devica	1		1	83		83
Gospa Olga	1		1	132		132
Misterij buffo	1		1	155		155
Preobrazba	1		1	69		69
Sodrga	1		1	100		100
Kdaj je zadosti	1		1	70		70
Ozemljitev	1		1	70		70
Črno-belo pisano deblo	1		1	70		70
Spomini	1		1	50		50
Sam med vsemi	1		1	100		100
Teža kože	1		1	200		200
SKUPAJ	29		29	4018		4018

	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	gostovanja	skupaj	doma	gostovanja	skupaj
Predstave za otroke in mladino						
Gledališče iz kovčka (GV)		2			604	604
Bikec Ferdinand (GV)	2				490	490
Vžigalnik (GV)		2			500	500
Jurij Muri v Afriki pleše (GV)	3	5	8	908	1226	2134
Pepelka (GV)	1		1	324		324
Takšnega cirkusa pa še ne (GV)	2		1	324		324
Gospa Pehtra (GV)		7	7		1934	1934
Škrat Kuzma (GV)	1			370		370
Pogumna Molly (GV)		2	2		500	500
Pedenjped (GV)		1			226	226
Od kod si, kruhek (GV)	2	6	8	544	1808	2352
Pepelka (GV)	2			573		573
Deseti raček (GV)	1		1	340		340
Volk in kozlička (GV)	2	1	3	567	226	793
Deklica v vlogi detektiva (GV)		2	2		500	500
Peter in volk (GV)		2	2		604	604
Rdeča kapica za znoret (GV)	1	2	3	358	500	858
Butalci	1		1	70		70
Janko In Metka (GV)	1		1	342		342
Prosto po Prešernu	1		1	182		182
Sneguljčica (GV)	1		1	360		360
Modro pišče (GV)	3	1	4	777	226	1003
SKUPAJ	24	33	46	6039	9344	15383
Amaterske predstave						
Mrtvi ne plačujejo davkov	1		1	349		349
Češpe na figi (Južič in Juča)	1		1	371		371
Osem žensk	1		1	297		297
SKUPAJ	3		3	1017		1017
DRUGO						
Gledališke igralnice						
z Medeo Novak	8		8	99		99
Rojstni dan v gledališču	3		3	41		41
Ogledi gledališča	19		19	881		881
SKUPAJ	30		30	1021		1021

	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	gostovanja	skupaj	doma	gostovanja	skupaj
Ostale predstave in prireditve v organizaciji SNG Nova Gorica						
Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!	1		1	20		20
Goli otok: Kako sem preživel goli otok	1		1	41		41
Koncert Laibach, napravimo to deželo spet sproščeno!	2		2	478		478
Filmski večer: Kratki filmi režiserja Jana Cvitkoviča	1		1	89		89
Veliki briljantni valček	2		2	709		709
Mlinček melje zlato zelje	1		1	101		101
Središče kulture že 35 let		1	1		360	360
Valentinov koncert: En lep dan na tvojo dlan	1		1	63		63
Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!		1	1		150	150
Filmski večer: Karpopotnik	1		1	40		40
Marjanu v slovo - Recital, posvečen spominu ...	1		1	60		60
Nora v mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!		1	1		200	200
Nora v mestu: Simpozij Srečanje z Noro		1	1		50	50
Nora v mestu: Predavanje Nora Gregor in slovenski izseljenci ...		1	1		100	100
Nora v mestu: Srečanje Nemško govoreča kultura ...		1	1		40	40
Koncert skupine Bossa de Novo	1		1	47		47
Nora v mestu: Srečanje z Noro		1	1		100	100
Nora v Mestu: Odprtje multimedijske razstave Nora, du bist ein Engel!		1	1		200	200
KvantAVTORSKA SABOTAŽA v Novi GoVoric	1		1	66		66
Britev: duet za perfomerja in njegov karakter	1		1	14		14
Plesna generacija	1		1	211		211
Proslava ob dnevu državnosti	15	1	1	1939	2700	2700
SKUPAJ	30	9	24	3878	3900	5839

	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	gostovanja	skupaj	doma	gostovanja	skupaj
Ostale prireditve zunanjih organizatorjev						
Srečanje krvodajalcev (Rdeči križ Nova Gorica)	1		1	371		371
Osrednja slovesnost ob občinskem prazniku MONG Moje mesto	1		1	371		371
Osrednja prireditev ob dnevu reformacije	1		1	280		280
Nova filharmonija (snemanje videospota)	1		1	20		20
Projekcija filma: LOV_e (Slavko Furlan)	1		1	63		63
Skica na koncertu: Poklon Srečku Kosovelu	2		2	525		525
Prednovoletna produkcija plesne šole V.I.P. Dance Company	1		1	371		371
15. festival folklornih skupin ZSDS	1		1	370		370
Festival Vizije	4		4	550		550
Odprtje razstave o Tolminskem gledališču (1945-1964)	1		1	50		50
Dobrodelni koncert za invalidno mladino iz Stare Gore	1		1	200		200
Čarli in tovarna čokolade	2		2	688		688
Podelitev diplom EPF Nova Gorica	1		1	371		371
Vseslovensko podjetniško tekmovanje za mlade POPRI	1		1	371		371
Zaključna prireditev ob koncu šolskega leta	1		1	371		371
Srečanje starejših občanov MONG	1		1	370		370
Akcija Čisti zobje ob zdravi prehrani na Goriškem	1		1	371		371
Razstave različnih ustvarjalcev v rotundi gledališča	2		2	70		70
SKUPAJ	24		24	5783		5783

SEŠTEVEK

	število predstav			število obiskovalcev		
	doma	gostovanja	skupaj	doma	gostovanja	skupaj
Predstave SNG Nova Gorica						
Premierne uprizoritve	95	19	114	13797	3223	17020
Ponovitve	35	75	110	5654	17213	22867
SKUPAJ	130	94	224	19451	20436	39887
AMO SNG Nova Gorica						
SKUPAJ	6	1	7	561	100	661
Gostujoče predstave						
Predstave za odrasle	29		29	4018		4018
Predstave za otroke in mladino	24	33	46	6039	9344	15383
Amaterske predstave	3		3	1017		1017
SKUPAJ	56	33	78	11074	9344	20418
Drugo						
Gledališke igralnice z Medeo Novak	8		8	99		99
Rojstni dan za otroke v gledališču	3		3	41		41
Ogledi gledališča	19		19	881		881
Ostale prireditve v organizaciji SNG Nova Gorica	30	9	24	3878	3900	5839
Ostale prireditve drugih organizatorjev	24		24	5783		5783
SKUPAJ	84	9	78	10682	3900	12643
SKUPAJ	276	137	387	41768	33780	73609

Slovensko narodno gledališče Nova Gorica / Slovene National Theatre Nova Gorica

Trg Edvarda Kardelja 5, 5000 Nova Gorica, Slovenija / Slovenia
+386 5 335 22 00, +386 5 302 12 70 Faks / Fax
info@sng-ng.si, www.sng-ng.si

Direktorica, v. d. / General Manager

mag. **Neda Rusjan Bric** neda.rusjan-bric@sng-ng.si +386 5 335 22 10

Pomočnica direktorice / Assistant to the General Manager

Martina Mrhar martina.mrhar@sng-ng.si +386 5 335 22 10

Poslovna sekretarka / Business Secretary

Barbara Skorjanc barbara.skorjanc@sng-ng.si +386 5 335 22 10

Dramaturginja / Dramaturg

mag. **Ana Kržišnik Blažica** ana.krzisnik@sng-ng.si +386 5 335 22 15

Lektor / Language Consultant

Srečko Fišer srecko.fiser@sng-ng.si +386 5 335 22 02

Dramaturginja in vodja AMO / Dramaturg and Chief of AMO

Tereza Gregorič tereza.gregoric@sng-ng.si +386 5 335 22 01

Odnosi z javnostjo / Publicity Manager

Dominika Prijatelj dominika.prijatelj@sng-ng.si +386 5 335 22 50

Organizatorica / Organizer

mag. **Barbara Simčič Veličkov** organizacija@sng-ng.si +386 5 335 22 04

Vodja računovodstva / Chief Accountant

Goran Troha Žvokelj g.troha-zvokelj@sng-ng.si +386 5 335 22 07

Tehnični vodja / Technical Director

Aleksander Blažica, mag. aleksander.blazica@sng-ng.si +386 5 335 22 14

Svet SNG Nova Gorica / Council SNT Nova Gorica

Matjaž Kulot (predsednik / president), mag. Elena Zavavlav Ušaj (podpredsednica / vice president), Zorko Kenda, dr. Matjaž Šekoranja, Marjan Zahar

Strokovni svet SNG Nova Gorica / Expert Council SNT Nova Gorica

Srečko Fišer (predsednik / president), Jaka Andrej Vojevec (podpredsednik / vice president), Bojan Bratina, prof. Tomaž Gubenšek, Kristijan Guček, Igor Komel

Blagajna / Box Office

+386 5 335 22 47 blagajna.sng@siol.net

vsak delavnik / workdays 10.00–12.00 in / and 15.00–17.00

ter uro pred pričetkom predstav / and an hour before each performance

Član Evropske gledališke konvencije

Pobudnik gledališkega združenja NETA New European Theatre Action

Sponzor

**KLET
BRDA**
Družinski vinogradi

Solkanski konzorcij
opuščenih vinogradov

Gledališki list SNG Nova Gorica, letnik 61, številka 3

Izdajatelj SNG Nova Gorica, predstavnica mag. Neda Rusjan Bric

Urednica mag. Ana Kržišnik Blažica

Uredniški odbor Srečko Fišer, Tereza Gregorič, Martina Mrhar

Lektor Srečko Fišer

Fotografije Blaž Erzetič (str. 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 17, 20, 23), Foto atelje Pavšič – Zavadlav (str. 26, 32), Mitja Ličen (str. 20), Željko Stevanič (str. 23)

Oblikovanje Blaž Erzetič

Prelom in tisk A-media

Naklada 400

ISSN 1581-9884

Dejavnost SNG Nova Gorica financira Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.

